



Estepé respon

Què collons els importa l'11 de Setembre?

Fabián Estapé

—Professor Estapé, la desocupació a l'estat espanyol ja ha superat la barrera del 20%, 4.612.000 desocupats. Fins on pot arribar aquest augment?

—Tinc la impressió que el govern espanyol no té ni idea de què pot passar. Demanes als funcionaris si la desocupació té límit i ningú no sap què respondre, perquè realment no hi ha cap pla per a frenar-la. Zapatero va dir que quan ell fos al govern, de segur que hi hauria més ocupació que amb Aznar. La lliçó és clara: sempre val més callar!

—El País Valencià té un 23% de desocupació, mentre que a Catalunya és del 17,9%. Amb un teixit econòmic molt similar, com s'explica aquesta diferència?

—S'explica per la vivacitat de la inversió industrial a Catalunya de les empreses mitjanes, que han reaccionat prou bé a la crisi i inicien creixements. "La Caixa" és un factor d'inversió industrial potent, i els economistes del Principat creiem que és més eficaç aquesta entitat financera que l'Institut del Crèdit Oficial espanyol.

—Per què Euskadi té la taxa de desocupació més baixa, amb un 10,9%?

—Fonamentalment, els bascos tenen un teixit empresarial extraordinari i moltes ganes de guanyar diners. Però, sobretot, tenen el concert econòmic.

—Els membres del Constitucional demanen respecte per la seva feina, però creieu que estan legitimats per a dictar una sentència si estan totalment polititzats?

—Quan facin la feina, podran demanar respecte. No estan legitimats, fan el ridícul. L'únic magistrat que és català, Eugeni Gai, no ho ha demostrat fins ara, i em demano què hi fot aquest home allà, si sabem tots que la sentència que es prepara serà molt més aspra i dura que no la que van tombar els vots de l'últim dia. Liquiden els símbols nacionals. Si un país petit com el nostre té ganes de celebrar l'11 de Setembre i el dia de Sant Jordi, què collons els importa a Madrid?

—Algunes filtracions apunten que serà una sentència molt dura, fins al punt que podria quedar un Estatut més disminuït que el del 1979.

—Això segur, el faran malbé de dalt a baix. Aquest magistrat català valia més que es quedés a casa.

—Sabent com van les coses, us hauríeu estimat més que Catalunya no hagués provat de reformar l'Estatut?

—Potser hem tingut massa confiança en la capacitat intel·lectual dels nostres dirigents catalans. Últimament només entenc Miquel Iceta, que si bé no és cap acadèmic brillant, toca bé les tecles.

—Els partits catalans reaccionaran unitàriament davant la sentència?

—D'entrada, ERC es nega a col·laborar amb els partits sobre el TC signant un document de protesta. I Montilla diu que si no és per unanimitat no tindrà cap eficàcia res d'allò que es pugui dir des de Catalunya. De manera que aneu agraint al senyor Puigercós els seus gestos per a empenyar tot Déu i marcar paquet.

—Al PSC li convé que la sentència no surti fins després de les eleccions catalanes. El PSOE li farà aquest favor?

—Si és per fer un favor al PSC, segur que no ho farà. El PSC tindrà feina a explicar a Ferraz i a la Moncloa el merder que tindria a Catalunya si fessin miques l'Estatut.

—A CiU i ERC els beneficiaria, una sentència demolidora amb l'Estatut abans de les eleccions catalanes?

—Sí, i més a ERC que CiU. CiU porta a sobre una càrrega no igual que el PSC, però també pesant: un pacte a les fosques amb ZP traint el Parlament de Catalunya.

Gemma Aguilera

L'entrellat



Toni Canyís

Un corral esvalotat

Les gallines grosses protegeixen els pollets sota les seves faldes abans no vingui el llop i en faci una destrossa. Però el llop vindrà i hi haurà víctimes. Fa pocs dies, un important responsable econòmic explicava així la situació de les caixes d'estalvis. Es referia a la decisió d'Isidre Fainé, el president de "la Caixa", de liderar la patronal de les caixes, de bracet amb el president de Cajamadrid, Rodrigo Rato. S'han donat tres mesos de coll per dibuixar un pla de salvament del sector, sense amagar que es troba en una situació "extrema". Fainé ha volgut tranquil·litzar les entitats assegurant que hi haurà un vestit a mida de cadascuna, que és com dir als responsables que no els col·locaran camises de força a contracor ni es quedaran per vestir sants. El termini fixat per enllestir el pla, el juliol, no és casual. Al juny s'acaba el FROB, el mecanisme d'ajudes a les caixes dissenyat pel govern central i el Banc d'Espanya, condicionades a entrar en processos de fusió. L'objectiu era fer-les més fortes per encarar l'investida que s'acosta, però, per interessos polítics o per conveniències personals, sembla que n'hi haurà moltes que es quedaran fora d'aquest paraigua. La segona pedregada de morositat en els crèdits s'espera després de l'estiu, quan a molts desocupats se'ls hauran acabat les prestacions públiques. I, a més, s'acosta un altre núvol de tempesta, perquè les noves normes de solvència internacionals obligaran a augmentar el capital propi de les entitats, en el pitjor moment per a trobar-lo. És qüestió de caixa o faixa: que les caixes grans es facin càrrec de les més dèbils o que hi hagi entrada de capital privat per a reactivar-les. El govern central prepara canvis en la legislació de les caixes quan acabi el FROB, i a les portes del corral hi ha molts llops afamats.

Periodista